

ת"פ 66207/10/13 - מדינת ישראל נגד חאלד משארה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66207-10-13 מדינת ישראל נ'
משארה(אחר/נוסף)

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאלד משארה (אחר/נוסף)

הנאשם

גזר דין

כנטען בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם במסגרתו של הסדר טיעון, ביום 28.10.13 סמוך לשעה 16:00, נהג הנאשם ברכב מסוג פורד מ.ר. 52-088-59 סמוך לצומת עציונה.

יצוין, כי על פי תנאי רישיון הרכב ניתן להסיע בו שמונה נוסעים בלבד.

סמוך למחסום חוסאן, העלה הנאשם לרכבו תשעה שוהים בלתי חוקיים וכן אזרח ישראלי אחד, המשיך בנסיעתו לכיוון כביש 375 שיעד נסיעתו הוא תל אביב, עד שהבחין בשוטרים המוצבים במקום שסימנו לו לעצור את רכבו.

או אז, פתח הנאשם במנוסה במהלכה עקף כלי רכב תוך חציית קו הפרדה לבן, ותוך שהוא מסכן את באי הדרך ונוסעי הרכב.

בשל מעשיו אלו, ולנוכח הודאתו, הורשע הנאשם בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים שלא כדין וכן נהיגה פזיזה ורשלנית, עבירות על פי סעיפים 12א(ג)1א(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, וכן סעיף 338א(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

המאשימה הצביעה על מעשיו החמורים של הנאשם, החל מהסעתם של השוהים הבלתי חוקיים והפגיעה הנובעת ממעשים אלו בגבולותיה הריבוניים של המדינה, וכלה בסכנה גדולה ומהותית הנשקפת כתוצאה מנהיגתו הפרועה לעוברי הדרך ו/או לשוטרים העלולים להפגע בעת הנסיעה והמרדף.

בשל כל אלו, סוברת המאשימה כי מתחם הענישה ההולם יעמוד על **5-24 חודשי מאסר בפועל**, וכי העונש המתאים צריך שיהא **24 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה, קנס וכל זאת בהתחשב בגילו של הנאשם,

עברו והדרך ה"מקצועית" בה נעברה העבירה כמו גם המרדף שנלווה אליה, כמתואר לעיל.

מאידך, סבור **ב"כ הנאשם** כי מדובר בעבירה המהווה מעידה חד פעמית, וכי המרדף שאירע בעקבותיה נבע מבהלתו של הנאשם ולא מעברייניותו, ועל כן יש לראות את האירועים המתוארים בכתב האישום בעין מקלה יותר, ולהעניק להם משקל עונשי פחות מזו שנתנה המאשימה.

הנאשם, בדברו האחרון הביע חרטה וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

מתחם הענישה ההולם

גבולותיה הריבוניים של המדינה אינם יכולים להיות פרוצים לכל רוח, הן מבחינה ביטחונית, והן מבחינה ריבונית. השוהים הבלתי חוקיים הגונבים את גבולות המדינה חייבים להיעזר באדם מ"בפנים" על מנת להפוך את שהותם הבלתי חוקית לאפקטיבית.

ללא סיועו המשמעותי ומהותי של הנאשם, היו מתקשים גונבי הגבול בעבירתם, ואולי אף מוותרים על ביצועה.

על העובדה כי הנאשם נהג בהיותו בפראות ובחוסר זהירות, אין להכביר מילים. מעשים כגון דא, אם לא יזכו לתגובה הולמת, הרי שהם עלולים להביא לפגיעה בעוברים ושבים, החפים מכל פשע.

נסיעתו של הנאשם בפראות כמתואר בכתב האישום, היה בה כדי לסכן את המשתמשים הדרך, ולא רק את השוטרים שדלקו אחריו במטרה לעצרו. הדרך, היינו הכביש בו נהג הנאשם, הינה רשות רבים ומניעת הנחתו של מפגע ומכשול היא ערך חשוב, בשל העובדה כי מכשול שהונח באותה הדרך, היזקו רחב והוא יכול לפגוע במספר משתמשים שאין בינם לבין הנאשם כל קשר.

נסיבות ביצוע העבירה עומדות אף הן לחובתו של הנאשם. הנאשם הינו הגורם היחיד והדומיננטי בביצוען של העבירות. התנהגותו של הנאשם מראה על "מומחיותו" של הנאשם בכגון דא, וניסיונו להתחמק לאחר תפיסתו בדרך של הימלטות מהשוטרים מצביעה על חומרתו של האירוע.

לאור הערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לו והפסיקה הקיימת, נדמה לי כי מתחם הענישה צריך שיעמוד על מאסר קצר שיכול וירוצה **בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל**.

על כל אלו יש להוסיף כי מדובר בעבירה כלכלית ששכר נאה בצידה, ועל כן יש להוסיף ל"חבילת" הענישה ההולמת קנס כספי שינוע בין 4,000-10,000 ₪ וישקף את המניע הכלכלי העומד מאחורי ביצוען של עבירות אלו.

עד כאן המעשה - ומכאן ואילך - ה"עושה".

העונש המתאים

הנאשם, בן 24 שנים, יליד שנת 1990, ועברו נקי ונטול הרשעות קודמות.

לקולה, אשקול את גילו של הנאשם, עברו הנקי, והעובדה כי בחר להודות במיוחס לו, ליטול אחריות על מעשיו ולחסוך מזמנו של בית המשפט ומזמנם של הצדדים.

לחומרה, אשקול את העובדה כי מדובר באירוע דו שלבי אשר ניתן היה לבלמו בכל עת, ולהפסיקו תוך שימוש ב"תחנות יציאה" שהיו טבועות בו, אך הנאשם בחר שלא לעשות כן ולהמשיך את מעשיו הרעים.

בשל כל אלו נדמה כי מקומו של הנאשם הוא בחלקו **המרכזי- התחתון** של מתחם הענישה ההולם, ועל כן אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

- 1. שישה (6) חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות על פי חוות הדעת שהוגשה לעיוני ובכפוף לה. ריצויין של עבודות השירות לא יחל לפני 1.9.14.**
- 2. שבעה (7) חודשי מאסר אשר לא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם על אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.**
- 3. רישיון הנהיגה של הנאשם ייפסל לשנה אחת החל מיום מתן גזר הדין והרישיון יופקד לאלתר.**
- 4. רישיונו של הנאשם יפסל למשך שנה נוספת אם יעבור על העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום תום תקופת הפסילה שנגזרה עליו בסעיף הקודם.**
- 5. קנס בסך ₪ 8,000 או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.11.14.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' תמוז תשע"ד, 01 יולי 2014, בהעדר הצדדים.